

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 16 de gener de 2004 • Núm. 417 • Any X • 0.75 Euros

ACCIDENT: Un veí de Vinaròs es la darrera víctima mortal de la N 340

Tot continua igual

Barranquet/Rambla d'Alcalà

Ni canalitzem

Ni netegem

La festa de Sant Antoni arriba a la fi amb investigació musicològica

El centre de la població s'inunda a causa de l'esclat d'una canonada

J.M. Pellicer diu adeu al Rally Paris-Castelló-Dakar

Tot i les inundacions el Barranquet

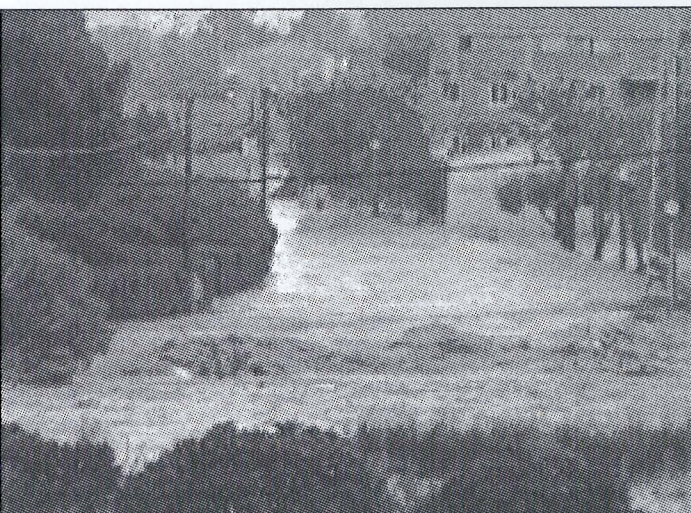
L'oposició considera que existeix desídia institucional i demana canalitzar alguns trams a més de sancionar els que contaminen el llit de la rambla

TEXT: Redacció

Diversos veïns amb finques i cases al costat del Barranquet es mostren temorosos que una nova riuada provoqu conseqüències com les que ja es van veure el passat mes de novembre o fins i tot pitjors. La por es deu a la situació actual del llit de riu, que en alguns trams es troba ple de grava, amb enderrocs i fins i tot amb una àmplia representació dels electrodomèstics que fan falta a una casa. En aquest sentit, no dubten en afirmar que de baixar el barranc ple, l'aigua ofegaria tot, **"se'ns emportaria a tots"** explicava una veïna. Per aquesta raó, consideren com una barbaritat i no entenen com des de l'ajuntament s'han netejat els camins per fer-los transitables deixant la brossa dins el llit, uns elements que obstruirien el pas de l'aigua provocant un desastre en les finques i habitatges dels costat del barranc., ja que l'aigua en no tindre prou espai per discorrer i inundaria els voltants.

Des del grup municipal del PSOE, s'ha denunciat la manca de neteja del llit de la Rambla d'Alcalà en multitud d'ocasions, malgrat tot la situació continua igual o pitjor que abans dels episodis del mes de novembre.

"La desídia continua sent la tònica general del Barranquet" lamentava el

portaveu del grup a Benicarló, Enric Escuder, qui assegura que, únicament passejant per la zona **"un se'n adona dels desperfectes que va provocar el temporal i de la necessitat de la seva canalització, sobretot en alguna de les corbes que descriu el riu, on l'aigua ha provocat destrosses importants que esperem no es repetisquen"**.

Falta de civisme

Escuder també lamentava la falta de civisme d'alguns ciutadans que decideixen abocar al llit del riu enderrocs d'allò més diversos. Així doncs, es poden trobar des de neveres, passant per rentadores, restes de branques d'arbres o fins i tot material de construcció. **"És evident que moltes vegades els ciutadans tenim comportaments incívics perquè sabent el que va a passar i que gran part del problema són aquests enderrocs i escombraries que arrossega el riu, tenint en compte que en el seu moment van obstruir el pont de l'avinguda Papa Luna, provocant gran nombre de desperfectes"** comentava **"malgrat tot continuen dipositant escombraries en llocs on no es pot tot i que l'Ajuntament disposa d'altres recintes indicats per a això"**.

Projecte de canalització

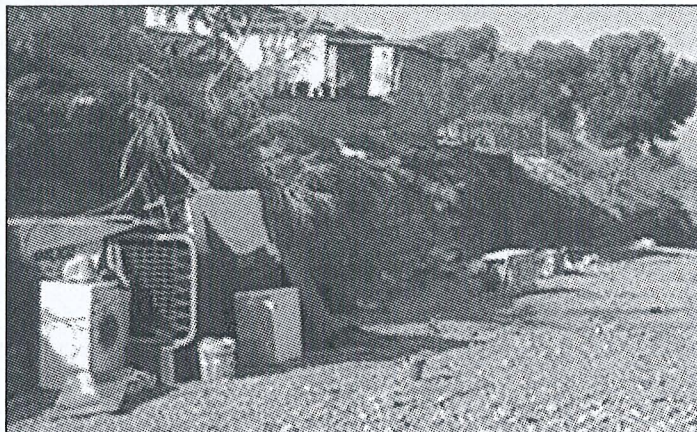
es troba ple d'enderrocs i grava

Paral·lelament a la neteja del llit del riu, Escuder insta a les administracions tant si es refereix a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, com si finalment és la Conselleria d'Obres Públiques, a culminar el projecte de canalització de la Rambla d'Alcalá.

En aquest sentit, assenyalava que des del grup socialista s'ha sol·licitat que el projecte siga realitzat amb caràcter d'urgència i que tots els tràmits s'efec-

tuen també de forma urgent per tal que els veïns afectats puguin veure el traçat que es proposa des de la Ratlla del Terme fins la Màr i presentar les alegacions corresponents, a més de tenir la dotació econòmica oportuna portant-la a terme. I és que segons apunten els socialistes, quan el visites te n'adones que "el riu dintre de Benicarló és una sèquia i si bé en algun punt té una certa de canalització

resultaria molt fàcil que nou".
pogué desbordar-se de

Una canonada provoca la inundació del centre

TEXT: noemioms

El centre neuràlgic de Benicarló va quedar dimecres totalment anegat després que una canonada es trenqués i provoqués una fuga d'aigua. Les pitjors conseqüències se les va endur, sens dubte, l'encreuament entre Jacinto Benavente i el carrer Peníscola, que coincideix amb una de les rotondes de la ciutat que acumula més densitat de trànsit en hores punta.

El succés va provocar retencions importants ja que va coincidir amb el migdia, pel que van haver de desplaçar-se efectius de la policia local per a regular el tràfic. Segons denunciava un veí de la zona, la situació no és nova en aquest punt, ja que si bé l'episodi es va deure en aquest cas al trencament

d'una canonada, és habitual que cada vegada que plou un poc més del compte s'acabe convertint en

una autèntica piscina. Un dels veïns afectats per la situació, Pedro Coll, propietari d'una cafeteria explica-

Els veïns temen que amb el temps acabe cedint el paviment

va que el problema arrenca fa diversos anys i que a pesar que s'han presentat nombrosos escrits referent a això a l'ajuntament, les autoritats mai han fet res referent a això, només petits pegats que "no han arreglat res".

La deterioració del paviment és visible i el problema principal, subratllava Coll, és el fet que el paviment s'enfonsa amb el temps cada vegada més, degut al fet que el sòl està buit ja que per sota passen importants canonades procedents de tota la ciutat.

Una grua i diversos efectius van estar treballant durant tota la tarda amb la finalitat de reparar la fuga. Els treballs van comportar que durant el migdia i tarda part de la ciutat es quedés sense aigua.

Arranca Sant Antoni!!

TEXT: noemioms

La confraria de Sant Antoni Abat fa un balanç excel·lent de la XVII Fira Agrícola que es va celebrar el passat cap de setmana. El president de l'entitat, Juan Vicente Caldés, explicava que el bon temps del que es va gaudir en aquests dies, anòmal en el mes de gener, va ser un dels factors que va jugar a favor de l'èxit del certamen.

Malgrat tot, més enllà de l'aspecte climatològic, Caldés destacava que les activitats paral·leles que es van organitzar per a l'ocasió com van ser els cotxes de ràdio control, l'exhibició canina o la de tuning es van convertir en un reclam d'excepció per al públic visitant que va col·lapsar els passadissos de la fira situats en l'avinguda Catalunya i voltants del Pavelló Poliesportiu; contribuint, d'aquesta manera, que no es tirs tant en falta la presència d'una gran part del sector de l'automoció.

La concentració de visitants va ser sobretot signifi-

cativa en la tarda del di-
sabte i el diu-
menge. Un
de les proves
més fefaents
de l'èxit de
l'esdeveni-
ment va ser
el fet que
"aquest ha
estat dels
anys que
més butlletes

s'han venut per a la rifa del
pròxim cap de setmana".

Pel que

***"El forner de
Perpinyà es va
veure obligat a
tornar a la nit al
sud de França per
a poder reposar el
gènere"***

satisfets per les vendes o
contactes realitzats. En

concerneix al
volum de
negoci, si bé
no s'han con-
cretat xifres,
si que expli-
cava el presi-
dent de la
confraria que
els diversos
expositors
s'han mostrat
altament

aquest sentit, Caldés posa-
va com exemple un forner
de Perpignán que el dis-
sabte a la nit havia esgotat
tot el gènere que comercia-
litzava, de manera que es
va veure obligat a tornar a
la nit al sud de França per a
poder reposar el gènere
que anava a vendre el diu-
menge, i que, per cert,
acabà esgotant de nou.

D'altra banda, els jocs
inflables i la possibilitat de
contemplar ramaderia es
va convertir en un dels
atractius més efectius.
Sobretot, això va succeir
amb un poni amb el qual
podien fer un volt els més
petits.

Sens dubte, la fira es va
convertir en un bon aperitiu
del que serà partir del
divendres la festa de Sant
Antoni. Una festa a prova
de llépols que es va poder
veure amb la confecció i
embolicada de coques, així
com per als més crítics que
tastaran amb Sant Antoni
les crítiques més agudes
dels problemes de la ciutat.

Programa d'actes

16 de gener:

Al migdia volteig de cam-
panes amb llançament de
coets

A les 18:30 Gran volteig
de campanes, llançament
de focs d'artifici i tradicional
foguera a la plaça Sant
Bertomeu. Tto seguit
començarà la tradicional
cavalcada amb sèries de

típiques lloes i la tirada de
coques. En el recorregut es
farà un acte d'homenatge
al personatge triat per la
confraria, en reconeixe-
ment a l'aportació a la festa
de Sant Antoni.

17 de gener

A les 10:30 Missa major i
benedicció dels animals

A continuació, el club
colombòfil Missatger de
Benicarló farà una soltada
de coloms.

A les 12:00, soteig d'un
cavallet, una cistella i un
porquet.

A continuació, lliurament
dels premis del concurs
escolar de dibuix per la por-
tada del llibret i del concurs

de lloes.

A les 16:00, espectacu-
lar joia-concurs i exhibició
de doma lliure.

A les 18:30, sortida de la
cavalcada, amb la segona
sèrie de les típiques lloes i
tirada de coques.

El Museu de Belles Arts de Castelló exposa el tresor del Puig de la Nau

TEXT: noemi oms

El director general de Castelló Cultural, Vicente Farnós, va presentar dimarts l'exposició del Tresor del Puig de la Nau, que s'exhibirà al Museu de Belles Arts de Castelló durant el primer trimestre de 2004. Sota la iniciativa 'La peça del trimestre' es pretén mostrar de forma singular algunes de les principals peces dels fons del Museu. Durant el 2004, es realitzaran quatre exposicions trimestrals així com activitats complementàries, sota el lema 'Art i indumentària personal'. D'a-

questa manera, en el primer trimestre s'exposarà el Tresor del Puig de la Nau, un conjunt de joies d'or i plata localitzat en el jaciment arqueològic de Benicarló i que es basa en un conjunt de dos parells d'arra-

ca des d'or, un penjant d'or, un braçalet d'argent i una moneda ampuritana també d'argent, aquest petit tresor data de finals del segle V a. de C., i està adscrit a la Cultura Ibèrica. El tresor es va conservar

dintre de les parets d'un magatzem del poblat ja que va ser usat per a la realització d'un ritu de protecció de l'edifici i el seu contingut, en el qual s'oferirien aquests elements singulars als déus protectors. Aquest conjunt d'orfebreria és una de les principals mostres de la joieria ibèrica, els precedents de la qual se situen en els orfebres fenicis que es van instal·lar en el sud peninsular a partir del segle VIII a.C, i van estendre les seves tècniques i dissenys artesanals per tota la regió que va ocupar la Cultura Ibèrica.

Llibres ● ● ● ●

les misèries de la literatura

PASQUAL ALAPONT. Tota d'un glop. Edicions Bromera. Alzira. 2003. 292 pàgines. 16'50 euros

Pasqual Alapont (Catarroja, 1963), ha fet tots els papers de l'auca en el món de la literatura, és autor i actor teatral, i ha escrit diverses novel·les de literatura infantil i juvenil, que li han valgut nombrosos premis. Amb aquesta novel·la va guanyar el premi Joanot Martorell de l'any 2002.

Tota d'un glop va protagonitzar en el seu llançament un campanya publicitària ben original i no exempta d'una certa polèmica, mitjançant notícies i esqueles de diari es va intentar fer creure que el protagonista, Claudi Maria Safont, era un editor que acabava de morir en estranyes circumstàncies.

La novel·la comença sis

hores després del soterrar, quan Maurici, el fill de Claudi Maria Safont, es troba amb el dietari d'aquest, i malgrat la nota que li diu que no l'ha d'obrir fins vint-i-cinc anys després de la seua mort, no pot resistir la temptació. Maurici, de caràcter totalment oposat al del seu pare, anirà descobrint el que aquest pensa d'ell, de la relació amb la seua mare de qui es va separar quan ell era molt jove, de la conflicti-

va col·laboració amb els seus empleats de confiança Glòria i Eduard, i sobretot de les misèries del món de l'edició, els premis manipulats, el robatori d'escriptors d'una

editorial a una altra, els negres que escriuen novel·les, o els incontestables mandamins de les capelletes culturals, desmascarar un d'ells

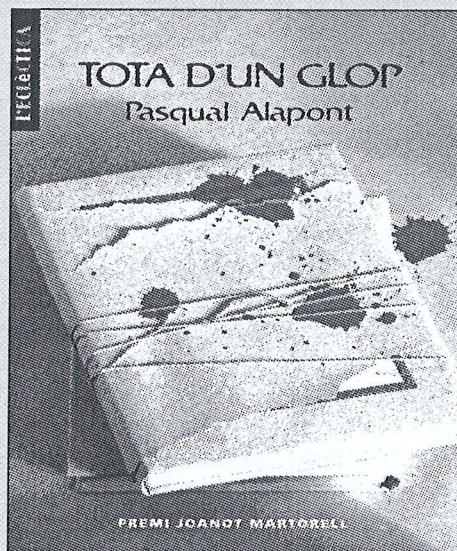
és l'únic acte bo que realitzarà en la seua vida Claudi Maria Safont.

Però a banda d'aquest retrat implacable del món de

l'edició, la novel·la permet una altra lectura, la d'un thriller qualsevol, una història d'intriga que tracta de descobrir les causes d'un crim, qui és l'assassí d'un individu que tenia molta gent desitjosa de fer-li la pell.

La part més interessant del llibre és la reproducció del dietari de Claudi Maria Safont, on l'escriptor mostra la seua experiència d'autor teatral amb els diàlegs i la composició de les escenes. Pot ser s'allarga innecessàriament en la resta del llibre, quan ens presenta la història des del punt de vista del narrador i de Maurici, per a precipitar-se, després, molt ràpidament el final, tot i que la resolució és perfecta.

Josep Manuel San Abdón
JMSQ@ono.com

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 416

TEXT: alector

Després d'una detinguda lectura del tema de la setmana, he arribat a la mateixa conclusió de sempre. No cal ser massa espavilat per constatar que això de la cultura i el Pp són conceptes absolutament antagònics. Seguint un criteri que el Pp té molt ben assumit, el diners públics han de servir, sobretot i per damunt de tot, perquè el diners privats es multipliquen a les butxaques del més potentats. No hi ha més volta de fulla.

He llegit no sé on que el nostre alcalde estava tot content i ufanós perquè gràcies al PGOU aprovat no sé quan, Benicarló és la ciutat del califat governat pel presumpte Fabra on més es construeix. No cal dir que quan Mundo-alcalde parla de construir no es refereix a inversions de la Generalitat o el govern Central, sinó als especuladors de sempre que ja fa massa anys que fan el seu agost. Aquests viuen en un estat agosteny permanent, veient com s'inflen de números els comptes corrents i les caixes fortes de diners negres en forma de bitllets de color lila. Però això sí, allà on no hi ha suc que traure, ni un ral.

És una vergonya tot això que està passant amb el Conservatori de Música. Com no podia ser d'una altra manera, qui vulga estudiar música, que se la pague. Un altre dels pilars del model de societat que vol el Pp. A partit d'en-

guany, a la Generalitat teledirigida per l'Inclit i trepa ministre de treball i altres afers i, alhora, portaveu de Josemari, només hi haurà diners per a la Copa Amèrica. Espotarrant esdeveniment que tothom espera però que ningú no sap en què consisteix ni quins beneficis ens reportarà. Mentrestant, tot allò que sona a cultura, educació, formació i altres bajanades per l'estil, que passen a un definitiu segon pla, del qual mai no sortiran. I Mundo-alcalde content i pagat. Potser no hi haurà diners de la Generalitat per al Conservatori, però els del seu sou no s'acabaran mai. Eixos sí que són segurs.

Quan Mundo-alcalde parla de construir no es refereix a inversions de la Generalitat o el govern Central, sinó als especuladors de sempre

Seguim. Sense temps per agafar una mica d'aire, ens trobem amb la notícia de la nova reobertura de l'oficina d'informació juvenil. Tot i engegar-la el bloc, al front hi estarà el mateix que ja la portava, que fa quatre anys anava a les llistes electorals del Pp. Un altre gol de Mundo. Per l'escaire.

Agenda cultural de gener. Ja fa massa temps que es troba a faltar teatre

de qualitat. S'abusa massa dels monòlegs, encara que he de reconèixer que possiblement siga més econòmic que una obra de les que es feien abans. Sense dubte, el millor del mes, l'espectacle de Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries. Tot i l'amarga queixa de Rolíndez pel que fa al llenguatge emprat per aquest grup, l'actuació va ser magnífica i jo m'ho vaig passar molt bé. Encara pitjor parlen els polítics.

Darrer capítol de Pere Bausà sobre les inundacions del Barranquet. Jo també em pregunto què hauria passat si l'aigua hagués arribat un dissabte a les nou de la nit. Segurament Mundo-alcalde s'hauria posat el xubasquero i s'hauria fet entrevistar sota un paraigües. Ara diu que el 2004 començaran les obres de canalització del Barranquet. Un altre gol als afectats.

No podia faltar la crònica del sopar que van fer alguns dels seus col·laboradors. Però no veig cap dona. Ben segur que tant vosté, senyora Garcia, com les altres col·laboradores de la seua revista es van veure indefenses davant l'allau d'homes sense lliga ni substància que hi van acudir. Per cert, no havien fet un altre sopar a l'estiu? Seria millor dir sopar semestral, que no anual.

Em voldria detindre una mica en eixa notícia que fa referència a la segona volta als aljubs. Jo hi vaig assistir i no vaig veure Noemí Oms per enlloc. Veig que li van passar la informació

que es va repartir al començament i que n'ha fet un resum. Ara diré la meua. Jo diria que érem més de dues-centes persones, que vam gaudir d'un dia esplèndid, i que alguns més que altres vam amortir els cent duros que ens van fer pagar per la caminada. Al llarg del recorregut vam poder constatar la deplorable i vergonyosa restauració dels aljubs perpetrada per l'anterior consistori amb l'assessorament de no se sap massa bé qui. No cal dir que cap dels responsables de l'atemptat al patrimoni etnogràfic local s'hi va presentar. Segurament hagueren escoltat massa coses dels assistents.

Veig amb estupor com el lleguatge faller pren cos al seu setmanari. Ara resulta que a l'acte d'embolicar les coques de Sant Antoni se l'anomena "embolicà". Així, amb accent. Ja s'oloren les falles i els seus mantenidors/ores.

El Poveit va guanyar i vostés no diuen res.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Estic segur que ho és, perquè en tot moment es parla dels nostres avantpassats i de les nostres arrels. Tinc el convenciment que el CD editat pel Grup Rails no es titula "Si em pose a cantar cançons", sinó "Si em poso a cantar cançons", que és com parlem al poble i és com parlaven els nostres cadufers d'antuvi.

L'ITER I LA FUSIÓ NUCLEAR (1)

TEXT: **perebausa**

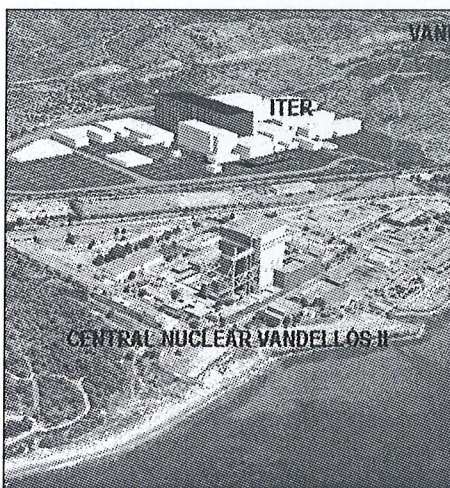
Durant el novembre de 2003 es va conèixer l'atorgament de la Copa Amèrica 2007 a València. Aquest fet ha provocat una gran eufòria al govern i part dels empresaris valencians. Possiblement, la prova rellançarà internacionalment el nom de València, incrementarà els ingressos dels sector turístics i impulsarà la realització de projectes urbanístics a la ciutat. Però hi ha un perill innegable, que la Copa Amèrica siga la justificació per aprovar tota mena de projectes urbanístics agressius amb al litoral com ports esportius, camps de golf o urbanitzacions.

Per eixes dates també es feu pública l'elecció de la ciutat francesa de Cadarache com candidata de la Unió Europea (UE) com a seu de l'ITER -sigles en anglès de Reactor Experimental de Fusió- en detriment de Vandellòs. La majoria de partits polítics han lamentat aquesta decisió pel que representava l'ITER d'innovació científica i tecnològica. Els combustibles fòssils són la base energètica del món actual, però les seves reserves són escasses -sobretot les del petroli i gas natural- i la seva crema està causant l'increment de diòxid de carboni a l'atmosfera i, en conseqüència, el canvi climàtic global. Sovint s'ha volgut presentar la fusió nuclear com l'energia de futur, neta i inesgotable, com la substituta dels combustibles fòssils. Serà la millor opció?

Arthur Eddington postulà que l'energia solar provenia dels seus àtoms d'hidrogen; transformaven part de la matèria en energia segons la coneguda fórmula d'Einstien energia igual a la massa per la velocitat de la llum al quadrat ($E = m \cdot c^2$). Segons Hans Bethe (1938), era la fusió nuclear el mecanisme responsable: s'unien dos nuclis atòmics d'hidrogen per a formar un altre d'heli i una gran quantitat d'energia; al Sol cada segon 564 milions de tones d'hidrogen es fusionen en 560 milions de tones d'heli a 20 milions de graus i cent mil milions d'atmosferes de pressió.

Durant els anys quaranta és desenvolupà el procés contrari, la fissió

nuclear: un nucli atòmic gran i inestable (urani) es bombardejat amb neutrons, es va desintegrant i desprèn gran quantitat d'energia. Al final queden residus radioactius molt perillosos. L'any 1944 es construeix el primer reactor nuclear de fissió a Hanford (EUA) per a la producció de plutoni a partir de l'urani per a bombes nuclears. No s'aprofitava la calor alliberada. En 1945 es llancen dues bombes atòmiques A sobre el Japó. Més tard, ja es feren els reactors nuclears

de fissió civils per a produir electricitat.

L'any 1952 es produeix l'explosió d'una bomba H, d'hidrogen, al Pacific. És la primera vegada que es realitza una fusió nuclear artificial però de forma incontrolada. El físic JD Lawson formulà l'any 1957 els criteris que ha d'acomplir en un hipotètic reactor de fusió: una temperatura major de 100 milions de graus, una densitat mínima de 100 bilions de partícules per centímetre cúbic i que aquestes condicions es mantinguin almenys 2 segons perquè la fusió continuï i s'alliberi més energia que la gastada al procés. El criteri de Lawson està fixat per a una mescla de deuteri i triti. Són dos tipus d'àtoms d'hidrogen (isòtops) més grans o pesats que l'hidrogen típic. Però com construir un reactor que suporti aquestes increïbles condicions?

A més de 10.000 graus la matèria es transforma en plasma, un gas supercalent amb propietats elèctriques que pot ser conduït per un camp

magnètic. Es dissenyaren dispositius nomenats de "confinament magnètic" amb conducte tancat per on circulava el plasma retintut per un potent camp magnètic. El magnetisme pot generar o modificar un corrent elèctric i viceversa. El primer que va assolir unes condicions properes -encara que molt per sota- al criteri de Lawson fou el Tokamak T-3, enginy soviètic de 1967 amb el conducte de forma toroidal. L'any 1983 a Culham (Anglaterra) el JET, una versió millorada i més gran del T-3, (Join European Thorus, el toroïde d'Europa unida) va assolir les condicions del criteri de Lawson però no simultàniament. En 1991 el JET va produir energia de fusió de forma controlada durant 5 segons però amb "un consum d'energia major que l'obtinguda". Aquests "èxits" tecnològics del JET rellançaren la idea de construir un gran reactor de fusió experimental a partir del seu disseny, l'ITER.

El projecte ITER s'inicià en 1987 amb EUA, Japó, Rússia, Canada i La UE com a socis. Es pretenia construir un reactor experimental per produir una fusió controlada amb l'obtenció de molta més energia que l'emprada al procés. L'any 1999 EUA se'n va sortir del projecte i es reincorporà a 2001. El pressupost del projecte ultrapassa els 10.000 milions d'euros i s'espera finalitzar el projecte a 2035. Després, a 2045, està previst l'inici de la construcció del primer reactor comercial de fusió, el DEMO, que s'espera finalitzar a 2060. Cap a 2100, i si tot va segons allò previst, estarà la tecnologia disponible per "uns pocs països". De moment encara cal determinar la seu de l'ITER entre Cadarache i Rokkasho a Japó.

Les tecnologies energètiques de fissió i fusió van néixer amb una finalitat exclusivament militar, i sols després s'ha volgut buscar una aplicació civil. També cal assenyalar la confiança immensa que hi ha en la tecnologia nuclear quan encara s'està prou lluny d'aconseguir l'objectiu d'una energia abundant i segura. I si tots aquests recursos econòmics s'empraen en altres sistemes de producció d'energia com les renovables, no seria més ràpid i més barat?

El Setrill se'n va a la Tinença

417

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

La secció excursionista de la Penya EL SETRILL va començar l'any com el va acabar: sortint, diumenge de matinada, d'excursió i, aquesta vegada ho van fer anant a la zona de la Tinença. I cap on van acudir les seues passes dins la Tinença?, bé l'excursió els va muntar cap al Mas d'en Peraire i d'allí es van moure cap a Fredes per acabar visitant el Salt d'en Robert i tornar a casa per a compartir el primer diumenge de l'any amb la família. El dia dins la Tinença era molt diferent

que el viscut al Maestrat; la temperatura, era evidentment, bastant més baixa, però la muntada cap al Mas d'en Prearia va fer escalfar els ànims i les cames dels set caminants. Les vistes eren clares, ja que el fort vent de dalt dels dies precedents, havien deixat l'horitzó molt clar. Tot i això, aquest diumenge primer de l'any, bufava la Tramuntana un vent aspre molt típic dels dies d'hivern en el Nord de la nostra província i més quan el vent de dalt els deixa marge per a que vaja fent de les seues. És un aire

que si bé no sol ser tant fort com el de dalt és més fred. Els integrants de la Penya El Setrill van poder gaudir d'unes panoràmiques impressionants i van veure el pla de Vinaròs, més al fons; la roca que habita la ciutat de Peníscola, passant pel dalt de Benicarló i la Mediterrànea, com a impetuosa, mirant-nos... Conforme muntaven van poder anar veient més muntanyes, més enclaus naturals i als voltors de més prop, com exhibint les seues figures volantines de més pro, com decorant, amb els seus vols, el cel de la Tinença.

Els caminats es fixaven, i molt com si es tractés d'una referència, amb el Portell que s'anava afiançant, la seua estructura rocosa, just al davant: "....mireu el Portell... ja estem quasi a la seua alçada... ara, ja el podem mirar d'ull a ull..... mireu qui imperiós està...". I van veure, encara de més prop, als voltors, en van contar uns quinze, fent cercles com si els estigueren mirant, tota l'estona, com a futur àpec. Muntaven i muntaven i es paraven, de tant en tant, gaudint de la natura i de les vistes, totes

elles, boniques i grandioses... així, es paren, de cop, per a deixar que unes cabres passen una mica més amunt pel seu davant, però de seguida desapareixen, ja que són, immensament llestes, i fugen dels humans que són bastant depredadors... les cabres no saben que els d'El Setrill no volen fer cap matança, així que fan bé de curar-se en salut. Les relacions amb els humans les limiten a fer-se veure de lluny i prou.

Quan apleguen al Mas, just al Pla, es fan unes fotos i les boires, el vent i una frescor fora mida els aclapara, així que cerquen el refugi del costat del mas, una mena de corralet que té bancs i taula improvisats, allí prenen aliments per a escalfar les cèl·lules del cos. Es fan més fotos per a completar els fotogrames del dia i s'acomiaten per a citar-se, de nou, el diumenge a les set de la matinada al lloc de sempre de Benicarló, set dies després... fins aleshores tots tindran el record, ple d'enyorança d'aquest dia fresc, però a la vegada ple de calor humà.

Susanna Anglés

Lluita contra la legionel·la

TEXT: noemí oms

Tècnics de la conselleria acompanyats d'agents de la Policia Local o funcionaris de l'Ajuntament de Benicarló, visitaren des del passat dilluns i fins a finals del mes de gener, tots els establiments i indústries de la ciutat de Benicarló. L'objectiu és poder confeccionar un estudi complet

sobre possibles focus de legionel·la al municipi. Les visites de les que es fa càrrec la Generalitat, són mesures preventives que pretenen completar les declaracions de les que disposa l'Ajuntament i que es desprenen de diferents estudis ja realitzats a establiments del municipi.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
JOSEP BARBE
VICENT BORRÁS
NOEMÍ OMS,
RAMON PARÍS, O
TAUS, TOLITO i G
Fotografies/
i JOAN CA

Editorial

Barranquet, continuem igual

Va passar la riuada i s'ho va emportar tot. Llavors els nostres governants, a banda de llevar-se les puces de damunt una altra vegada, i per enèsima vegada, van indicar que es ficarien mans a l'obra per a que açò no tomés a passar. O almenys, per a minvar en la mesura d'allò possible, el risc que aquestes riuades suposen.

Ha passat el temps, i tot i constituir-se una associació d'afectats per pressionar les

administracions i reivindicar aquestes necessàries obres, tot continua igual. Bé, tot no, algunes coses pitjor. El llit del riu és troba ple de la grava que va arrossegar-se durant la riuada, amuntegada pels voltants. A més, i per acabar d'adobar-lo, la falta de civisme d'algunes persones (?) ha aconseguit que el seu aspecte s'assemble més a una porquera que a una rambla. Les deixalles d'electrodomèstics i els enderroc que s'han anat

dipositant des de llavors, així ho confirma, com moltes obres que no s'hagueren hagut de deixar fer al lloc on s'han construït.

Òbviament, cal preguntar-se, què s'espera per a ficar una solució a aquesta greu problemàtica? Perquè l'administració fa ulls clucs davant aquest atac al nostre entorn natural? Perquè continuen permeten la construcció irresponsable en les zones d'influència de la rambla?

Ens és igual qui ha de ser el que ha de fer el primer pas, però s'ha de fer ja! La incompetència demostrada pels responsables d'urbanisme i mediambient, amb l'alcalde al seu capdavant, juntament amb la de Confederació Hidrogràfica del Xuquer i la Conselleria d'Obres Públiques és més que evident.

Què esperen, que acabem tenint al final alguna desgràcia personal?

Accident mortal a la N 340

Un home de 48 anys, F. F. M, veí de Vinaròs, va resultar mort la matinada del dimarts a conseqüència d'una col·lisió frontal entre un turisme Citroën Xsara i un camió a Benicarló. Els

fets es van produir a les 4:30 de la matinada en el punt quilomètric 1044 de la nacional 340.

Les causes de l'accident estan encara per determinar, encara que no s'ha

descartat que fóra per una maniobra d'avançament. Fins el lloc de l'accident es van desplaçar efectius de la policia local, així com un cap i tres bombers amb una bomba urbana pesada i un

furgó de salvaments del parc de Benicarló.

Els bombers van haver d'excarcerar a la víctima mortal, ocupant del cotxe, que va quedar atrapat entre la ferralla.

CARXOFA: ben torrada i sucosa per José Manuel Pellicer que després del que haurà patit per aquells arenals i deserts bé que se la mereix. Ja ens haguera agradat que poder veure'l a Dakar dalt del podi però no ha pogut ser. L'any que ve.

PANISSOLA: per a l'alcalde Jaime Mundo. Ja ha passat els Reis d'Orient (o de Ponent) i ell de València no ens ha portat res. La veritat és que poc ens esperem però cada setmana torna al poble amb les mans buides. Ja està bé, no...

SUSANNA ANGLÉS,
RÀ, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
GA LLUCH, JOSEP V.
REGORIO SEGARRA
LLUÏSA GARCIA
ARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La guillotina

A Benicarló també fem taules

TEXT: robespierre

Doncs sí. I no cal anar-se'n al Sénia per fer-ne. Ací les fem tan bones com a qualsevol lloc i no ens pengem medalles per això. Açò de la Taula aquesta que han fet, em sembla un invent d'alguns del PSOE per veure si trauen tallada política, tenint en compte que ara per ara no rasquen ni bola, i així a les properes eleccions, a veure si els cau alguna cosa. No van ser ells que van fer famosos allò de "los inventos en casa y con gaseosa". Doncs, com que per a invents estem en aquest País!

Les esquerres, en aquest país nostre, em sembla més que són una utopia del segle passat que una propera realitat. Si el PP els està pegant a galta i galta des de fa anys, mentre PSOE, BLOC i

IU, només fan que mirar-se el melic i vetllar pels seus únics interessos personals. Bona colla de golafres estan fets tots. A veure si aprenen del que han fet al Principat. Ací, amb el pacte del pollastre que (no) es va signar entre PP i BLOC, ara sembla conya el "tots a taula", obligat, pel vot particular del BLOC, després "d'haver-s'ho estudiat". I ara, tots contents. Com ja han fet els deures...

De tota manera, i furgant una mica en aquesta Taula - encara que no cal molt - que ha nascut corcada des de bon començament, ja em contaran com Mundo (Pp), que va votar contra aquest acord de pertinença, ha de defensar els nostres interessos? O no el coneixen o algú s'ha begut l'enteniment! Volen que faça penitència? Il·lusos.

Què voleu que us diga, mentre alguns sabuts d'aquesta casa consideren bona aquesta mena de menaige i no entenen la posició del PP - mira que és difícil -, sorneguerament m'animen a continuar donant "estopa", mentre ells subtilment me la reparteixen a mi i, mentrestant, no són capaços de veure a un pam del seu nas; o, haurem de veure com la parada de l'Europet es queda a la ciutat veïna? O, també veurem com les al·legacions al recorregut de la N340 al pas per les nostres ciutats, s'acabaran acceptant allí i ací no? O, com les millores en carreteres arriben fins a aquesta ciutat veïna, però ... des del nord? o, també acabarem pagant el nou centre de salut, mentre allí els ha costat debades? o ..., i damunt aconseguen un pas sote-

rrat per arribar al seu centre comercial, però, pagat per la pròpia empresa, mentre nosaltres ... En fi, com difícilment els partits separaran l'interès general dels ciutadans del seu propi interès polític, aquesta història té els dies comptats. I més, si damunt té un corc a dins. Com ja vaig dir, massa miopia política.

A veure si tindrà raó el Pp? Per a aquestes històries millor no moure's de la foto, no siga cas que no ens arriben ni les molles. Al cap i a la fi, tenint en compte el que deia al començament, aquesta és una història dels del PSOE (només cal veure qui està a taula), i per a menjar tots del mateix plat, com els cadells, és preferible tindre el propi plat i la pròpia vianda ... I taula pròpia, com els grans.

Tafaners

1. Ja ens ho han dit massa vegades: tot no es pot tindre. Volem lluir el port esportiu i els Reis arriben tard. La barca que els duia va atracar als pantalans de davant dels pubs i, clar, no va eixir del port fins a les set i mitja. Ses Majestats van arribar al poble amb un reial retard.

2. Això va provocar una reacció en cadena els efectes de la qual encara hem d'acabar de vore. El dia del desembarc, gelats com un cuc i cansats d'aguantar el perol, la Sagrada Família se'n va anar a esperar els Reis a l'Ajuntament en vista

que se'ls acabava la llenya. On s'ha vist? La Mare de Déu amb el Niño amunt i avall!

3. Ja dalt del balcó els d'Orient, com uns irresponsables, van dedicar-se a llençar vinga llepolies. I els tafaners van vore als directors de dos centres educatius de la ciutat que posaven el crit al cel: precisament ara, coincidint amb la campanya de fluorització dels xiquets. De totes maneres, hi ha gent que de tot es queixa! Com a mínim enguany els caramels que van tirar mentre pujaven cap al poble no eren de propaganda comercial com l'any

passat.

4. Un tafaner infiltrat ha sabut que el llibret de falles d'enguany l'editarà impremta de Castilla-Leon. Que ací algú ha fet objecció de consciència a la prosa inflamada i al vers incendiari? Això caldrà mirar-ho amb lupa: qui menys t'ho esperes, ací, s'inventa una nova llengua a còpia de faltes d'ortografia!

5. Per cert, en l'agenda cultural del mes un o altre s'ha oblidat de ressenyar les presentacions de les falles. On passarem les fredes tardes d'estos mesos plens d'eres? Com podrem seguir les exhibicions oratòries dels

nostres prohoms de ploma?

6. L'oficina de normalització lingüística de l'Ajuntament depèn de la regidoria de Governació. Els municipals ens donaran les multes en valencià?

7. On és Olga Lluch?

8. Els tafaners anant voltant han vist que el nou mercat que s'instal·la a l'antic binguet de els bicicletes, a la carretera de Peníscola, ha alçat un mur de contenció al Barranquet. Ja està bé això? Cap a on anirà l'aigua ara? Tindrem més sorpreses? Què en pensa Pere Bausà?

Els més petits aprenen a gaudir del teatre

TEXT: noemioms

Apropar el teatre als més petits era l'objectiu de la campanya de teatre escolar que es va celebrar el dimarts a Benicarló. Un total de 697 nens d'entre tres i cinc anys, procedents dels quatre col·legis de primària que hi ha en la ciutat, van visitar l'Auditori Municipal per a veure l'espectacle Iglú que representava la companyia l'Horta Teatre.

La iniciativa que es ve repetint cada any escull habitualment obres amb "un missatge pedagògic per

a ells" segons explicava el tècnic de cultura de l'Ajuntament de Benicarló, Rafa Sánchez. En aquest cas, Iglú era la història d'una parella d'esquimals que s'instal·len en un lloc perdut

del Pol Nord esperant el naixement del seu primer bebè. Molt prop viu una óssa blanca, també embarrassada i una juganera foca que provoca més d'un problema. Amb l'espectacle,

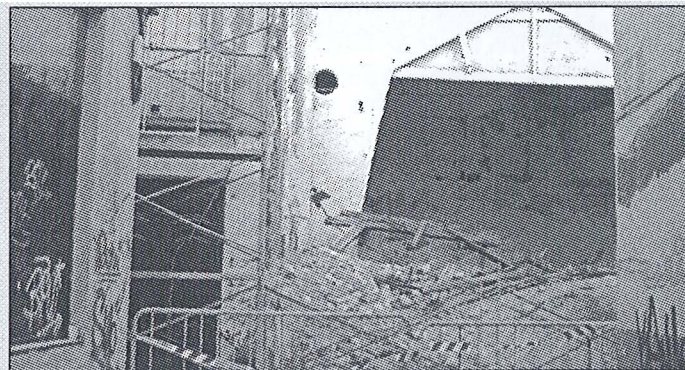
es pretenia fer entendre als més petits que la supervivència no està renyida amb el mediambient, "el missatge era que s'ha de protegir el mediambient i que el desenvolupament sostenible és possible".

Amb aquesta representació es pretenia, a més, desvirtuar la idea que el teatre infantil és de menor qualitat que el que està dirigit als adults. D'altra banda, els escolars van rebre un quadern pedagògic en el qual apareixia tot el que havien vist anteriorment en l'espectacle.

Ara si...

TEXT: noemioms

Dijous de la setmana passada va caure un nou fragment del número 17 del carrer de la Mare de Deu del Roser de Benicarló. L'edifici que ja va patir un enderroc parcial al mes de novembre ha vist com de nou es desplomava una part, en aquest cas les bigues de fusta del sostre, arrossegant altres parts de l'edifici. Després del primer

incident, des del consistori es va ratificar la necessitat de tombar la construcció

que durant la república havia estat un antic cinema. Per poder fer-ho era

necessari que Iberdorola retirés el tendit elèctric que passava per l'habitatge, cosa que encara no havia fet aquesta setmana, preo que vista la situació va efectuar el divendres a primera hora del matí.

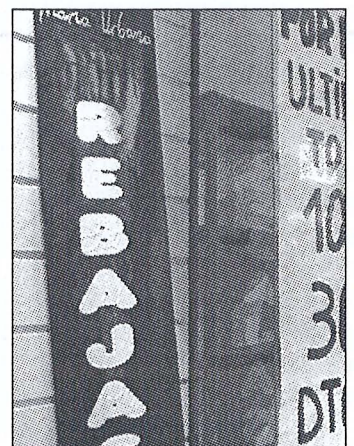
Els propietaris tenien previst des de feia temps enderrocar l'edifici per fer nous habitatges. Divendres mateix ja s'havien tombat gairebé totes les parets de la casa.

Rebaixes amb tranquil·litat

Expectatives optimistes les que té el petit comerç a Benicarló en el concernent amb la campanya de rebaixes. Segons explicava la presidenta de la Unió de Comerços i Serveis de Benicarló, Maria Luisa Martínez, "la campanya ha començat tranquil·la, atès que això no és una gran

capital on la gent s'aglomera, però esperem que siga un bon final de temporada". Per a Martínez, els consumidors actuals miren els productes de forma més relaxada i "van a comprar el que necessiten i el petit comerç els ofereix la qualitat que busquen". D'altra banda, la presidenta de la

Unió de Comerços reconeixia que la campanya de Nadal va ser forta sobretot en els últims dies, ja que "la gent espero a última hora per a fer les seves compres, però es van fer que és el més important" subratllava. A més s'ha detectat un tímid increment de les vendes.

Una investigació desvetlla l'origen americà de la cançó de Sant Antoni

TEXT: redacció

Una investigació musicològica realitzada per Joan Peiró, tècnic de l'emissora municipal de Benicarló, ha desvetllat que la tradicional música que s'interpreta amb motiu de la festa de Sant Antoni en la ciutat, té les seves arrels en cançons populars d'Amèrica del Nord. La investigació ha descobert que la Cançó de Sant Antoni que fins el moment es creia autòctona, procedeix d'una melodia nord-americana de la Guerres de revolució dels Estats Units a principis del segle XVIII. Les cançons de Sant Antoni de Benicarló es van incorporar a la festa en 1886, quan Francisco Arnao Lores, "Quiquet el music", en aquella data director de la banda La Lira (antecedent de l'actual Societat Musical Ciutat de Benicarló) les va compondre. La primera de les cinc cançons, pel seu caràcter enganxós i festiu, és la més popular i coneguda i fa que al pensar en la festa de Sant Antoni, els benicarlandos tararen de forma automàtica la trobadissa.

Peiró, no obstant això, ha descobert que la música de la primera de les cançons "és gairebé idèntica, nota per nota, a una cançó popular que George Bush, un soldat americà afeccionat al violí i allistat en l'exèrcit del general Washington, va registrar en el seu quadern de viatge en l'any 1779". El quadern es conserva en la Societat d'Història de Delaware i Peiró ha aconseguit localitzar un arxiu sonor el títol original del qual és "Malbrouk" que ha utilitzat per a comparar-ho amb la qual avui en dia s'interpreta a Benicarló.

El resultat és sorprenent, perquè la versió benicarlanda reproduceix gairebé literalment la del soldat americà, conservant fins i tot el mateix caràcter festiu. La cançó de Bush va passar a formar part del folklore americà i encara en algunes zones del país la melodia perviu amb el títol de "L'ós que va pujar a la muntanya", les notes de la qual segueixen coincidint amb la cançó santantoniana benicarlanda. Joan Peiró va seguir llençant

del fil, ara en el continent europeu, i la sorpresa va ser majúscula: el propi Beethoven va compondre una obra en la qual utilitza la popular melodia que sona en tot Benicarló durant les festes de Sant Antoni. El fragment, de nou clarament identificable amb la melodia benicarlanda apareix en la seva obra "La Victòria de Wellington", composada amb la intenció de representar a les tropes franceses derrotades en la Batalla de Waterloo. Beethoven ja va utilitzar la melodia amb anterioritat, quan Maelzel inventa en 1812 el Panharmonicon, un enginy mecànic que a través d'un mecanisme d'aire comprimit podia reproduir diferents veus amb instruments de vent i li va demanar al geni de Bohn que arreglés una melodia per a ser reproduïda pel seu invent.

Les notes del Malbrouk, que Bush havia escrit en el seu vell quadern, seran les primeres que reproduirà l'artefacte de Maelzel, harmonitzades ni més ni menys, pel propi Beethoven. Com va arribar la melodia a Benicarló és un misteri que Peiró intenta esclarir establint diverses teories i suposicions, com per exemple que "Quiquet escoltés la melodia en un organillo ambulat i li afegís alguns arranjaments i la recreés per a fer-la pròpiament benicarlanda". També és probable que el director "tingués accés a partitures del repertori clàssic i entre elles es trobés "La Victòria de Wellington" de Beethoven o que fins i tot s'inspirés en una música que per alguna raó, "ja era patrimoni del poble". La teoria de Peiró ha estat utilitzada per a realitzar un complet programa de ràdio en l'emissora municipal i en el qual s'han utilitzat els fragments sonors de les obres citades encadenats amb la versió que avui en dia s'interpreta durant Sant Antoni. I és que sembla ser que el fenomen de la globalització no és nou, almenys en certs aspectes musicològics singularment locals per que mentre a Amèrica del Nord l'ós puja a la muntanya, a Benicarló per aquestes dates, els mascles llencen dels carros i el loero recita els seus versos a ritme de "Malbrouk" i Beethoven.

Anglès ho corrobora

Pau Anglés, director de la Banda de Música "Ciutat de Benicarló", ha corroborat la tesi elaborada per Joan Peiró que fa referència a la procedència nord-americana de la música de Sant Antoni que s'interpreta amb motiu de la festivitat en la ciutat.

Anglés, que també és compositor, ha estudiat detingudament els enregistraments que ha recopilat Peiró i ha arribat a les mateixes conclusions que el tècnic. En aquest sentit, ha manifestat que "l'estructura harmònica, melòdica i rítmica de les versions nord-americana i de Beethoven és exactament les mateixa que la de la nostra música de Sant Antoni" en la primera part de la melodia de la primera de les cançons de San Antonio de Benicarló. El director assenyalava que en la segona part de la composició "a Benicarló s'interpreta tres notes per sobre de l'original", encara que també coincideix que es tracta de la mateixa peça. Com compositor que és, Anglés assenyalava que reutilitzar bases melòdiques per a fer composicions no és estrany, perquè el subconscient sense voler recorre a cançons conegudes i les sorpreses al buscar els orígens de cançons tradicionals o populars se solen produir.

No obstant això feia notar que en aquest cas concret, les variacions que al llarg del temps se solen produir d'aquests temes a causa de les aportacions que realitzen les successives generacions no apareixen i el tema s'ha conservat pràcticament igual que en la melodia original malgrat el pas del temps. El director de la banda de música de Benicarló confia que aquest treball obri un camí i desperti inquietuds investigadores que ajudin a desvetllar l'origen d'altres músiques populars que es conserven com patrimoni de Benicarló. El tema de la investigació que ens ocupa, no obstant això, encara no ha conclòs, ja que ara les arrels semblen descendir a la música àrab i la situen a Egipte.

AVENTURA DE PELLICER AL DAKAR II

TEXT: susanna **anglés**

En la setena etapa del Dakar, el pilot benicarlando, veu frenada la seua evolució per una caiguda, de tota manera, en Pellicer, es va refer i va complir amb una de les etapes més complicades del Dakar on es passava del Marroc a Mauritània, amb 701 quilòmetres, d'entrada, molt difícils. Mauritània, cal dir, que és un dels països on més baixes es causen per a les properes etapes.

Una etapa molt dura on Pellicer deia que havia tingut molta sort amb una especial de pura resistència tant pel que fa a les motos i a la mecànica, i també, a la del propi físic del pilot. En motos va

guanyar Richard Sanct, Esteve tenia un accident i la moto el deixava penjat i Meoni perdia més de dos hores. El nostre pilot va tindre problemes mecànics, ben prompte, que va arrossegar durant tota l'etapa i, ala fi, va perdre, respecte a Sanct més de os hores. Això és el que ens deia en aplegar a la meta: "...estic de sort, ja que després de la espectacular caiguda que he tingut puc donar gràcies de continuar en carrera....sobre el quilòmetre 100 m' han saltat els aparells de navegació i he intentat agafar-los per a no perdre'ls, aleshores la moto ha saltat i ja no he pogut controlar-la....i la caiguda ja ha sigut inevitable...

Aquesta etapa va ésser, malauradament la que va

ficar fi a la segona aventura Dakar d'en Pellicer, ja que quan portava 40 quilòmetres de l'etapa el seu motor Alfer li va dir prou i va tindre que deixar la cursa i esperar-se assegut que l'arreglaren, després de la llarga espera de més de deu hores i de portar a

terme els tràmits per aplegar de nou a casa, en Pellicer aplegava el dissabte a la nit a l' aeroport de València, després de passar per Gran Canàries i Madrid-Com podeu veure en la foto en Pelli sempre fa amics....

Peniscolans i vinarossencs es barallen pel llagostí...

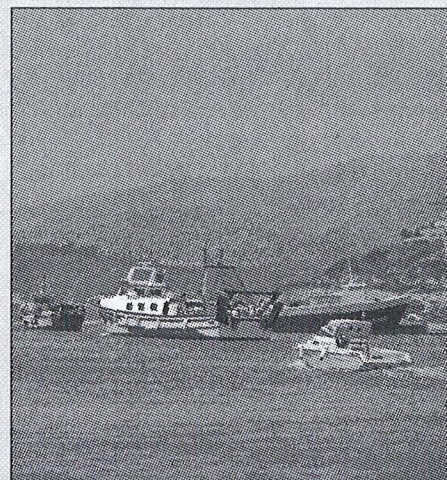
L'ajuntament de Peníscola ha mostrat el seu malestar davant les declaracions que asseguren efectuava fa uns dies de l'alcalde de Vinaròs, Javier Balada, fent referències als llagostins de les poblacions veïnes. El consistori peniscolà feia arribar així una nota de premsa on explicava que després d'haver mantingut una reunió l'alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, amb el President de la Confraria de Pescadors de la ciutat, Manuel Beltrán Albiol, volien expressar la seva disconformitat amb les paraules de l'Alcalde de Vinaròs.

En aquest sentit, asseguraven que "avui en dia a Peníscola s'agafen més llagostins que a Vinaròs" i per a demostrar l'afirmació s'explicava en l'escrit que mancava de les dades del 2003, en l'any 2002, en la Llotja de Vinaròs es van subhastar 10.205 kg de llagostins, mentre

que en la de Peníscola es van subhastar 19250 kg, gairebé el doble. D'altra banda, li recordaven a Balada que la flota de Vinaròs quant a embarcacions d'arrossegament i trasmall es refereix "no supera les 20 embarcacions, mentre que a Peníscola són 36 embarcacions les existents". No obstant, reconeixen "el gran treball de promoció que ha fet en la història, el municipi de Vinaròs, en relació al llagostins, ja que tots ens hem beneficiat del mateix, però en cap cas compartim les paraules de menyspreu cap als pobles limítrofs, ja que els llagostins són d'igual categoria als de Benicarló, Vinaròs, etc..., tenint en compte que les barques de Pesca els obtenen la mateixa zona, amb la peculiaritat que la costa de Peníscola és més extensa que la de Vinaròs".

En l'escrit, l'Ajuntament de Peníscola

sol·licita al primer edil de Vinaròs que rectifiqui públicament "les polèmiques paraules"; ja que "considerem que els llagostins de Peníscola són iguals que els de Vinaròs".

R.B.

TEXT: rodolfo serrano
paco delcastillo

Els vells fantasmes del passat se'ns van tornar a aparèixer diumenge en el partit que vam disputar contra els Ivarsos. El Benicarló, clar dominador del matx pel que es conta per la premsa i els mentiders esportius, no va poder treure'n més que un pobre empat a un gol del seu infructuós domini. I si quan s'acaba la temporada necessitem justet els dos punts aquests per poder ascendir? Quina situació més dramàtica la nostra cada vegada que ens em d'enfrontar contra l'equip d'aquesta pedania, barri, mas o el que siga. No sé què redimonis els haurem fet, però sempre que hi pugem ens esperen com si tots els sentiments d'autoestima dels seus pocs habitants depengueren d'humiliar-nos, esbroncar-nos, tractar d'agredir-nos en ocasions i amenaçar-nos... fotre-se'n en una paraula. Estic segur que alguna força tel·lúrica inabastable a l'enteniment humà hi deu haver en tot això. No sé, potser siga l'esperit del famós Rafa Barberà que per allà on passa aconseguix que ens acaben odiant. A més, no és normal que el CDB tinga fins a dotze o tretze ocasions clares de gol, amb dos

remats al pal i un penal fallat inclosos, i no aconseguisca més que marcar en una ocasió i que els masovers aquests en treguen partit d'una pena màxima inexistent que es va inventar l'àrbitre en el temps afegit.

Quin altre aquest, l'àrbitre. Què podíem esperar d'un vinarossenc, perquè l'àrbitre era vinarossenc, que està barallat amb Gregorio Segarra? Què volíem? Doncs això, a la primera que va poder ens la va pegar, va tindre fins i tot la paciència d'esperar-se al minut noranta-set, però ens la va pegar. És el que tenim els benicarlantos. Que ens tenen mania a tot arreu, portem guerra amb mitja humanitat. No caiem simpàtics en general, què hi farem? A tots els pobles aqueixos que juguem ens esperen amb la intenció d'assolir la fita històrica de derrotar-nos, i amb això ja salven la temporada. I mira que som amorosos, agradables, cordials i hospitalaris. No ho entenc, francament. Ens deuen tindre enveja, tots ens deuen tindre enveja. És clar, a quin poble de la comarca fan unes falles tan boniques com les del nostre? Quina ciutat del món pot presumir de ser la capital mundial de la alcachofa? En quina platja mediterrània amb bandera blava es pot pillar el bany

a la mateixa desembocadura d'un riu soterrani que a més, cosa inaudita, porta l'aigua del color marró? On s'ha aconseguit el rècord guines de preparar el major entrepà mai vist? És normal per tant que amb tantes virtuts i dàdives siguem l'enveja de tots. I que conste que hi ha pobles del voltant que tenen tantes habilitats com nosaltres. Fins i tot crec sincerament que ens superen. A Vinaròs mateix em sembla d'allò més ocurrent el carnaval brasiler que organitzen a l'inici de la Quaresma, per no dir res de l'entrançable discussió que han mantingut en els mitjans de comunicació els alcaldes de les dues poblacions veïnes marineres sobre la qualitat i origen dels llagostins que agarren les barques dels seus respectius ports. Però a ells no els tenen tanta ràbia, no sé per què, perquè donen tants de motius o més que nosaltres per caure simpàtics.

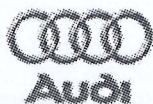
I al final de la corrida, qui acaba pagant tanta iniquitat contra la nostra ciutat? Doncs, com no ens poden agafar per cap altra banda, el CD Benicarló esdevé la víctima propiciatòria de les fòbies i complexos dels habitants d'aquestes terres nostres. Tots ens volen guanyar, tots ens bramen, tots ens volen pujar al be.

Ara, el proper partit, conti-

nuarem sense deixar de vore fantasmes. Resulta realment curiós com l'atzar ha volgut que acabàrem la primera part del campionat jugant contra un equip que fa molts i molts anys -tants que quasi no se'n recorda ningú- havia estat entrenat pel malastruc de Rafa Barberà i ara comencem la segona volta contra l'Alcalà que dirigeix el mateix nefand personatge. Que Déu ens agarra confessats a tots.

Nosaltres som tercers, a dos punts dels líders i empatats amb els segons, i els gaspatxers són quarts i els portem sis punts. No ens podem permetre cap frivolitat més i ara toca guanyar, no hi ha més remei si volem continuar tenint alguna aspiració de pujar de categoria.

El partit es jugarà a partir de les quatre del proper diumenge dia divuit al camp nou de l'Alcalà CF. No tinc massa esperances de treure'n res de positiu, no es pot esperar res de bo d'un equip que tinga l'entrenador que tenen els gaspatxers. Malgrat tot, hi aniré perquè he quedat amb el meu amic Rafa Ronchera, que fa molts i molts anys que no els veig, i és molt possible que acabem matant la vesprada en algun bar i desentesos del tot de l'esdeveniment esportiu.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Povet guanya còmodament al Ferroplàs per 6-2

TEXT: noemioms

El Povet.com inicia la segona volta de la temporada 2003-2004 amb una còmoda victòria davant el Ferroplàs Burgos, que poc ha pogut fer en aquesta trobada disputada en el municipal de Benicarló. Els benicarlondos aconseguen fer seu el marcador ja al començament de la primera part.

Tito l'inaugurava al minut 2 i repetia cinc minuts més

tard, en un primer temps en el que els del Baix Maestrat van començar molt fort i aconseguint mantenir als burgalesos a ratlla, sense sofriments. En el minut 9 era Sánchez Caba qui aconseguia el tercer tant, seguit per Macías quatre minuts més tard. Davant això, el Ferroplàs poc feia, donat el control dels locals i la tranquil·litat que el marcador els oferia.

Per a finalitzar la primera part, Barquín aconseguia el

primer dels burgalesos. En la segona part les ocasions de gol es vna donar per als dos equips. El Burgos se soltava un poc i l'intentaven, però una sòlida defensa i una bona actuació del porter Fofi no permetien cap aproximació a la meta. En el 23 Vadillo aconseguia el cinquè, i un poc més tard, Héraiz marcava el sisè de la tranquil·litat total.

El Povet ha reprès les regnes de la trobada i ha relaxat el ritme a plaer,

mantenint el resultat i el baló però sense dormir-se en els llorers. A un minut del final, el visitant Adilio aconseguia el segon tant del Ferroplàs. L'arbitratge no va tenir el seu dia, i els valencians Martínez i Rober obstinaren a convertir un partit refinat, sense complicacions, en una espècie d'espantall. De totes maneres, el Povet suma punts i s'aferma capdavanter de la classificació amb 44 punts. Ara, a pensar amb Casp.

LLiga intercomarcal de natació

TEXT: cnb

Passat dissabte 10 de gener de 2004 es va celebrar a la piscina Municipal de la nostra ciutat, Benicarló, la tercera prova de la X LLIGA INTERCOMARCAL DE NATACIÓ, amb les graderies plenes d'un públic que no va parar d'animar, i en què varen participar un total de 177 nedadors/as, dels clubs que formen aquesta lliga: Amposta, Vinaròs i Benicarló.

Aquesta tercera prova (de les sis que componen la lliga) va ser amb l'estil braça i les distàncies a disputar varen ser:

25 mts., els prebenjamins i 100 metres la resta de participants, repartits entre juvenils, alevins i benjamins.

Els resultats obtinguts pels nedadors/es del Club Natació Benicarló han estat:

Juvenil Femení

8a Sara Tena 1' 36" 12
14a Silvia Roca 1' 42" 20

Juvenil Masculí

6é Carlos Astor 1' 22" 92

15é Roberto Martínez 1' 30" 63

Aleví Femení

1a Susana del Olmo 1' 29" 18
2a Paula Saura 1' 35" 98
3a Janina Rodríguez 1' 38" 48
4a Martina Gil 1' 40" 75

Aleví Masculí

1r Genís Senén 1' 23" 32
4t Marc Fresquet 1' 28" 46
5é Marcos Fuente 1' 29" 65
6é Miguel Piñana 1' 33" 65
8é Roberto Sanz 1' 35" 64
12é Marc Foix 1' 43" 65
13é David Marqués 1' 43" 86
14é Josep Navarro 1' 45" 69
16é Ramon Boix 1' 49" 75
17é Antoni Àvila 1' 52" 41

Benjamí Femení

1a Raquel Fabregat 1'47"44
3a Maria Coll Nieto 1' 54"17
6a Meritxell Sospedra 2' 00"67
7a Claudia Campos 2'00"95
8a Lucia Piñana 2' 01"10
9a Montse Astor 2'10"75
10a Blanca del Olmo 2' 13" 17
13a Sara Marqués 2'17" 26

16a Inma Cerdá 2'23" 66

18a Marina Herrero 2'39"45

19a Margarida Bueno 2' 40"39

Benjamí masculí

1r Ferran Remolina 1' 26" 37
2n Ruben Constante 1' 38" 09

17a Mireia Blasco 1' 29" 36

Prebenjamí Masculí

3r Joan F. Barrachina 24" 71
4t Albert Astor 24" 74
5é Guillermo Soriano 24" 78
6é Carlos Fuente 24" 88
7é Ferran Marza 25" 22
8é Marc Àvila 25" 23
16é Pau Paris 27" 93
20é Adrián Adell 28" 57
21é Manuel Monserrat 29" 28
22é Alberto Añó 29" 32
26é Eric Violat 31" 59
28é Ivan Boi 31" 93
29é Marc Calduch 32" 03
32é Joan Arín 33" 53
38é Ernest Marzá 36" 40
41é Ivan Blasco 37" 28
42é Jordi Curto 37" 92
43é Alejandro Companys 40" 06
47é Didac Saura 50" 47
49é Adrián Aja 1'13" 99

Pel que fa referència a la classificació per punts, després de les tres jornades celebrades, l'encapçala el Club Natació Benicarló amb dos mil quatre-cents quaranta-tres punts a continuació el Club Natació Vinaròs amb dos mil tres-cents vuitanta punts i la tanca el Club Natació Amposta amb un total de quatre-cents nou punts.

4t Agustín Parra 1' 40" 19

5é Hector Aja 1' 40" 97

6é José A. Adell 1' 52" 09

7é Ruben Vicente 1' 55" 48

10é Lluc Añó 2' 00" 49

11é Ximo Bueno 2' 00" 66

12é Xavi Gil 2' 04" 91

11é Ximo Bueno 1' 53" 14

15é Vicent Prats 2' 13" 09

17é José Vizcarro 2' 21" 75

Prebenjamí Femení

1a Fiorella Chiappe 25" 75

4a Mar Senén 30" 63

7a Elena Salvador 34" 56

8a Balma Fernández 34" 61

9a Nerea Sorando 36" 49

10a Leticia García 36" 87

11a Ainara Rolindez 38" 68

14a Lara Ferrer 44" 36

15a Paula Salvador 46" 28

16a Mata Quevedo 1' 09" 26

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Buscant al MEMO

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR
B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ